

Arrest

nr. 50 456 van 28 oktober 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 11 september 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van “*de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 12 augustus 2010*”.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DEVOS, die *loco* advocaat D. BAILLEUL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart het Rijk te zijn binnengekomen in juli 2004.

Op 14 december 2009 heeft verzoeker een aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna afgekort de Vreemdelingenwet).

Op 27 juli 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard.

Op 12 augustus 2010 wordt aan verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat verzoeker als voorwerp van het beroep “*de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 12 augustus 2010 (stuk 2)*” aanduidt. Het stuk 2 waarnaar verzoeker verwijst en dat door verzoeker ook als bestreden beslissing werd toegevoegd aan zijn beroep, betreft echter enkel een bevel om het grondgebied te verlaten van 12 augustus 2010. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker ooit een aanvraag tot vestiging heeft gedaan en evenmin is in het administratief dossier een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten terug te vinden. Uit de door verzoeker uiteengezette middelen blijkt dat deze noch betrekking hebben op een beslissing houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten, noch op een bevel om het grondgebied te verlaten. De middelen lijken eerder gericht tegen de beslissing houdende de ongegrondheid van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf.

Blijkens artikel 39/69 van de Vreemdelingenwet bevat het verzoekschrift onder meer het voorwerp van het beroep, met andere woorden, de aanduiding van de overheidshandeling waarvan de vernietiging wordt gevorderd. Het verzoekschrift moet immers zowel de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als de verwerende partij inlichten over de juiste toedracht van het geschil dat wordt voorgelegd.

Het voorwerp van het beroep zoals in het verzoekschrift wordt aangeduid, bepaalt de grenzen van de rechtsstrijd en van de vernietiging of schorsing die zou kunnen worden uitgesproken. Een nauwkeurige omschrijving van het voorwerp is aldus van kapitaal belang voor het verloop van het geding. Het voorwerp van het geding moet in het inleidend verzoekschrift worden aangegeven en kan later in het geding niet meer gewijzigd worden. Bovendien mag een verzoeker het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overlaten om in zijn plaats het onderwerp van de vordering te bepalen.

In casu blijft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het ongewisse over het juiste voorwerp van het beroep waarover hij uitspraak moet doen, zodat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beslist tot de onontvankelijkheid van het beroep.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU